

ВЕСЕЛИН ХАНЧЕВ

ДОБРИЯТ УЧЕНИК

chitanka.info

Той беше добър ученик.
Най-добрият в класа.

Седеше на първия чин;
до прозореца, вляво,
беше нисък на ръст,
с коса като пламък,
червена и права,
с цяло съзвездие лунички
върху двете страни.

Беше много добър ученик.
Знаеше всеки урок,
отговаряше точно и ясно,
не мълчеше,

когато учителят,
питаше:

прав зад катедрата.

— Кои са царете от Второто българско царство?

— Къде се намират Азорските острови?

— Какво получаваме, когато прибавим
към натрия три молекули сребро?

Той беше добър ученик.
Най-добрият в класа.

Веднъж,

съвсем неочаквано,

влезе един офицер.

Прав зад катедрата,

офицерът посочи

първия чин до прозореца вляво,

и каза:

— Излез на дъската.

Ела.

Говори.
Отговаряй на всички въпроси
подробно и ясно.

Беше в час по мъчение.

От стената
 като от черни килии
гледаха Ботев и Левски.
Върху празните чинове
 седеше страхът
и подсказваше:
 — Кои са ония,
с които си ходил на сбирка?
 — Къде се намира
квартирата, дето се срещаше с тях?
— Какво си получил?
 — Кому си го дал?

Беше в час по безстрашие.

Той беше добър ученик.
Най-добрият в класа.
Излезе навън
 пред дъската.
Косата му рижа изгря
върху нейното черно небе
с тебеширени облаци.
Лицето му
 беше спокойно и ясно
под златните лунички.

Беше много добър ученик.
Най-добрият в класа.

Но нищо не каза.
На всички въпроси

отвърна с мълчание.

Мълчеше,

когато го питаха в класната стая.

Мълчеше,

когато навън го поведоха.

Мълчеше,

*когато го туриха прав
до стената на задния двор.*

Мълчеше,

*когато последен звънец
удариха пушките.*

Беше много добър ученик.

Мълча

и получи отличен

в час по безсмъртие.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.